

Niin varma on perustus

Arvokkaasti ♩ = 100-112

1. Niin var - ma on pe - rus - tus us - kom-me tään.
 2. Oon sai - ras tai ter - ve tai ri - kas, köy - hä - kin,
 3. Sä et - hän nyt pel - kää, soi sa - na Ju - ma - lan,

Sen Ju - ma - la il - moit - ti hy - vyy - des - sään!
 Jos rak - kai - den luo - na tai pois - sa o - li - sin,
 Kun vie - rel - läs kul - jen ja su - a ta - lu - tan,

Sen suu - rem-paa lah - jaa ei lu - va - ta voi,
 Jos maa - ta tai mer - ta mä va - el - ta - nen,
 Sua nos - tan ja tuen, rien - nän vah - vis - ta - maan.

Kuin sa - nas - saan meil - le, kuin sa - nas - saan meil - le,
 Hän kai - ken sen an - taa, Hän kai - ken sen an - taa,
 Käyt suo - jas - sa kät - ten, käyt suo - jas - sa kät - ten,

Kuin sa - nas-saan meil - le Hän toi - vok - si soi.
 Hän kai - ken sen an - taa, mä mi - tä tar - vit - sen.
 Käyt suo - jas - sa kät - ten sä Kaik - ki - val - ti - aan.

4. Kun kulkemaan kutsun sua halki vesien,
 Niin myrskyjen raivolta sua varjelen.
 Sun kanssasi käyn, siunaan päiväs ja yö
 Ja voitoksi muutan sun vaivasi myös.
5. Kun koetusten ahjoon sun polkusi käy,
 Niin armoni suojaamaan sua ennättäy.
 En liekkien salli sua vahingoittaa.
 Ne kuonan vain polttaa ja kullan puhdistaa.
6. Kun vanhuuden päivät sun viimein saavuttaa,
 Viel uskollisuuttani saat sä todistaa.
 Kun ihmistä kirkastaa harmaus pään,
 Niin vieläkin Herra hänt kantaa käsillään.
7. Ken Jeesukseen turvaa, ei joudu pimeään.
 Hän sisälle käydä saa iloon, elämään.
 En sielua sellaista taistelussaan
 Voi milloinkaan jättää mä yksin kulkemaan.

Sanat: Pidetään Robert Keenin tekemänä, n. 1787
Sävel: Tuntematon, n. 1889

Jes. 41:10; 43:2-5
 He. 5:12